

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 182/2012-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. júna 2012 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti D., C., zastúpenej advokátkou JUDr. A. H., Advokátska kancelária, K., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 13 C 213/2011-1234 zo 14. marca 2012 v časti výroku o uložení povinnosti žalobcovi zložiť preddavok na trovy konania a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti D. o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. mája 2012 doručená sťažnosť spoločnosti D. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods.

1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) č. k. 13 C 213/2011-1234 zo 14. marca 2012 v časti výroku o uložení povinnosti žalobcovi zložiť preddavok na trovy konania.

Sťažovateľka v podstatnej časti sťažnosti uviedla:

«Na základe žaloby zo dňa 29.9.2008 sa toho času na Okresnom súde Prešov vedie pod sp. zn. 13 C 213/2011 konanie medzi žalobcom, v čase vydania napadnutého uznesenia spoločnosťou E. a žalovaným, S., o zaplatenie sumy 23.183.243,64 €.

Podaním zo dňa 16.12.2012 žalobca E. v zmysle § 92 ods. 2 OSP navrhol, aby súd pripustil zámenu účastníkov na strane žalobcu tak, aby do konania namiesto doterajšieho žalobcu vstúpil D., v tom čase so sídlom ..., C.

Dňa 4.1.2012 žalovaný, t.j. S. navrhol, aby súd podľa § 141a OSP, účinného od 1.1.2012, uložil žalobcovi povinnosť zložiť preddavok na trovy konania vo výške 5 % zo žalovanej sumy, čo činí 1.159.162,18 €.

Dňa 16.1.2012 vydal Okresný súd Prešov uznesenie sp. zn. 13 C 213/2011-1198, v zmysle ktorého súd pripustil, aby do konania namiesto doterajšieho žalobcu vstúpil: D., C. (ďalej len „uznesenie o zámene“).

Dňa 27.2.2012 podal žalobca, spoločnosť E. proti uzneseniu o zámene odvolanie, a to z dôvodu jeho zmätočnosti. Z opatrnosti rovnaké odvolanie bolo podané aj zo strany spoločnosti D. (sťažovateľ v tomto konaní), ktorá mala do konania vstúpiť namiesto doterajšieho žalobcu.

Dňa 14.3.2012 vydal Okresný súd Prešov uznesenie sp. zn. 13 C 213/2011-1234, ktorým opravil v uznesení o zámene účastníkov na strane žalobcu chyby v záhlaví, výroku uznesenia ako aj poučenie uznesenia a zároveň uložil žalobcovi povinnosť zložiť preddavok na trovy konania v sume 1.159.162,18 € v lehote 30 dní od doručenia uznesenia (jedná sa o napadnuté uznesenie). Z opravného uznesenia nijako nevyplýva ako sa Okresný súd Prešov vysporiadal s podaným odvolaním proti uzneseniu o zámene.

Uznesenie o zámene účastníkov na strane žalobcu nie je podľa vyjadrenia Okresného súdu Prešov doposiaľ právoplatné...»

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd odložil vykonateľnosť uznesenia okresného súdu č. k. 13 C 213/2011-1234 zo 14. marca 2012 v časti výroku o uložení povinnosti žalobcovi zložiť preddavok na trovy konania až do právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu vo veci samej.

Vo veci samej navrhla, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo spoločnosti D. na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo porušené uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 14.3.2012, sp. zn. 13 C 213/2011-1234 v časti výroku o uložení povinnosti žalobcovi zložiť preddavok na trovy konania.

2. Uznesenie Okresného súdu Prešov zo dňa 14.3.2012, sp. zn. 13 C 213/2011-1234 v časti výroku o uložení povinnosti žalobcovi zložiť preddavok na trovy konania zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

3. Okresný súd Prešov je povinný uhradiť spoločnosti D. trovy právneho zastúpenia v sume 323,50 € (slovom tristodvadsať tri eur a päťdesiat centov) na účet je právneho zástupcu JUDr. A. H. do jedného mesiaca od doručenia tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie

konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd konštatuje, že sťažnosť sťažovateľky treba považovať za podanú zjavne neoprávnenou osobou.

Z rozhodovacej činnosti ústavného súdu vyplýva, že domáhať sa ochrany základných práv na ústavnom súde môže fyzická osoba alebo právnická osoba jedine v záujme ochrany svojich základných práv (napr. II. ÚS 32/06, II. ÚS 80/06). Sťažovateľ musí teda namietať porušenie svojich základných práv a v spojitosti s konaním pred všeobecným súdom je to možné len vtedy, ak je v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu účastníkom konania, v ktorom namieta porušenie základných práv (napr. II. ÚS 3/05).

Zo sťažnosti samotnej, ako aj z jej príloh vyplýva, že účastníkom napadnutého konania na strane navrhovateľa je E., so sídlom ..., N., C.

Sťažovateľka uviedla, že „*Podaním zo dňa 16.12.2012 žalobca E. v zmysle § 92 ods. 2 OSP navrhol, aby súd pripustil zámenu účastníkov na strane žalobcu tak, aby do konania namiesto doterajšieho žalobcu vstúpil D., v tom čase so sídlom ..., C.*“.

Rozhodovanie o zámene účastníkov dosiaľ nie je právoplatne skončené.

Sťažovateľka v danom štádiu konania nevystupuje v pozícii navrhovateľky a v čase vydania napadnutého uznesenia okresného súdu nebola účastníčkou konania.

Keďže sťažovateľka nemá v napadnutom súdnom konaní procesné postavenie účastníčky konania (nie je navrhovateľkou), nemohla v tomto konaní uplatňovať svoje procesné práva a plniť procesné povinnosti. Z toho dôvodu nemohlo v posudzovanom konaní dochádzať k porušovaniu jej základných práv alebo slobôd (m. m. II. ÚS 205/04).

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka podala ústavnú sťažnosť v čase, keď konanie o návrhu žalobcu E. na pripustenie zámeny účastníkov na strane žalobcu za sťažovateľku nie je právoplatne skončené, teda námietka porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy právoplatným uznesením okresného súdu č. k. 13 C 213/2011-1234 sa na ústavnom súde mohla účinne domáhať len spoločnosť E.

Pretože sťažnosť ústavnému súdu podala sťažovateľka, ktorá nie je aktívne legitimovaná, ústavný súd dospel k záveru, že ide o sťažnosť podanú neoprávnenou osobou, a preto ju pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. júna 2012